

OPINIÓ

EL FEMINISME ÉS LA VEU DE LA REVOLUCIÓ

ÉLIDA PUIG CEBOLLA
INTERSINDICAL DONES

Un any més arriba el 8 de març, Dia Internacional de les Dones, una jornada de lluita i reivindicació. Un dia en què les nostres veus ressonen als carrers per exigir la igualtat real i efectiva en tots els àmbits de la societat. No oblidem que el feminisme no és només una paraula, sinó una força transformadora que qüestiona i desafia les estructures de poder establides. Estem ací per a alçar-nos contra la desigualtat, la discriminació i la violència que pateixen les dones arreu del món.

Aquest 8M volem retre homenatge a totes aquelles dones valentes que, malgrat les adversitats, han estat fars de llum i esperança per a moltes altres. Les dones de la dana, aquelles que han sofrit els embats de la natura i la indiferència institucional, són un exemple de resiliència i força. Elles han demostrat que, davant les dificultats, la sororitat i la unitat

poden convertir-se en eines poderoses per a reconstruir vides i comunitats. Per això, hui més que mai alcem la veu per elles i per totes aquelles que han sigut silenciades per un sistema patriarcal que ens vol febles i dividides.

Reivindiquem el dret a una igualtat social i laboral real. Encara hui, les dones continuen cobrant menys que els homes per la mateixa faena, suportant càrregues invisibles en l'àmbit domèstic i patint precarietat en sectors altament feminitzats. No acceptem que el sostre de vidre i les bretxes salarials seguisquen sent una realitat. Exigim mesures efectives per a posar fi a aquesta injustícia i garantir una redistribució equitativa de les responsabilitats i oportunitats.

Denunciem amb contundència tota mena de violències masclistes. No podem permetre que cada dia siguen assassinades, agredides o assetjades dones. La violència estructural que patim té moltes cares: des de la violència física i psicològica fins a la institucional i econòmica. Exigim polítiques reals i un compromís ferm

La pancarta d'Intersindical en la manifestació del 8M de l'any passat

per a erradicar aquesta xacra i protegir les dones en situació de risc. La nostra lluita no s'atura fins que totes siguem lliures i segures.

Apostem per un futur on les xiquetes puguem créixer sense por, amb referents femenins que les inspiren i amb l'oportunitat de ser el que vulguen ser. Volem una educació feminista que ensenyi la igualtat, erradique els estereotips i promoga el respecte i la

diversitat. Només així podrem construir una societat on ser dona no implique lluitar contra vents i mareas per a tindre els mateixos drets.

Aquest 8M eixim al carrer amb determinació, amb la força de

les nostres iaies, mares i germanes. Som la revolució que avança, som la veu que no calla, som el canvi imparable. Per una societat més justa, igualitària i lliure: el feminisme és la veu de la revolució!

Per la igualtat i la democràcia, les dones, ara més que mai, hem de continuar lluitant. Al País Valencià sabem bé el govern que tenim: una dreta i una extrema dreta negacionista de la violència de gènere. Per això, hem d'estar més unides i determinades que mai per a desmuntar aquest discurs reaccionari i retrògrad. No ens faran callar. Estem ací, i no retrocedirem.

Per tot açò, des d'Intersindical Valenciana, us convoquem el pròxim 8 de Març, Dia Internacional de les Dones, a eixir als carrers dels principals pobles i ciutats del País Valencià a demostrar que la força del moviment feminista és imparable. Al Cap i casal, la marxa està previst que isca a les 18.30 de la Porta de la Mar, i recorregi el centre de la ciutat fins la Plaça de la Reina.

PER L'ERRADICACIÓ DE LA MUTILACIÓ GENITAL FEMENINA

Farmamundi, Red Aminata, Intersindical Solidària i l'Escola de Formació Melchor Botella, organitzen una jornada informativa sobre aquesta pràctica a fi d'establir estratègies comunes per a erradicar-la

MARCELA HINCAPIÉ MARTÍNEZ
FARMAMUNDI

El Dia Internacional de la Tolerància Zero amb la Mutilació Genital Feminina, celebrat cada 6 de febrer des de 2003, busca visibilitzar i reflexionar sobre una pràctica que afecta més de 230 milions de dones i xiquetes, segons UNICEF (2024). A més, segons l'organització, 4 milions de xiquetes corren el risc de patir-la cada any, i 2 milions són sotmeses a aquesta aberració abans de complir cinc anys.

La mutilació genital femenina és una violació dels drets humans i una forma extrema de discriminació que transcendeix fronteres, cultures i religions. Encara que, equivocadament, s'associe amb el continent africà, aquesta pràctica està present en més de 30 països. A més a més, hi ha una tendència preocupant cap a la seua medicalització, de manera que en alguns llocs és el mateix personal sanitari el que la

du a terme, la qual cosa no redueix l'impacte negatiu en la salut sexual i afectiva de les dones.

El punt 5.3 dels Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) busca erradicar la pràctica per a 2030, però és evident que açò està lluny d'aconseguir-se. Resulta especialment preocupant el retrocés en els drets de les dones en alguns contextos polítics, cosa que exigeix accions intersectorials i interseccionals per a revertir aquesta tendència. El compromís ha de ser global i requereix la participació de totes les persones, sense distinció de gènere, raça, religió o cultura.

Es presumeix que la pràctica té arrels ancestrals, amb més de 2000 anys d'història, i s'ha anat adaptant als canvis socials. En aquest sentit, hi ha formes modernes de violència, com les cirurgies estètiques genitals (labioplàsties i vaginoplàsties), que responen a pressions estètiques i poden considerar-se una forma de mutilació. Aquestes pràctiques

Participants de la jornada sobre mutilació genital femenina del passat 10 de febrer a la seu d'Intersindical

reflecteixen com la societat ha controlat i limitat la sexualitat femenina, fet que s'evidencia en la falta d'investigació sobre l'anatomia femenina. Només en 1998 es va començar a estudiar en profunditat el clítoris, i en 2005 es va publicar la primera representació gràfica detallada de les seues terminacions nervioses.

Conscients que l'erradicació d'aquesta pràctica requereix un esforç col·lectiu, Farmamundi, Intersindical Solidària, Red Aminata i l'Escola Sindical de Formació Melchor Botella vam organitzar una jornada, el passat dia 10 de febrer, dedicada a reflexionar sobre la mutilació genital femenina, en la qual vam tindre el privilegi de comptar amb Aminata Soucko, una dona supervivent. Es tracta d'una reconeguda activista que després de sobreviure a un matrimoni forçat i a la violència de gènere, ha aconseguit reconstruir la seua vida i convertir-se en líder. Aminata, presidenta de l'associació Red Aminata, ha

treballat incansablement per a acompanyar altres dones i promoure l'accés a la cirurgia reconstructiva, coberta per la sanitat pública al País Valencià. La seua labor com a medidora intercultural i agent de canvi és fonamental per a transformar les comunitats afectades. A més de comptar amb la participació d'Aminata, també hi han intervingut professionals sanitaris, i de l'àmbit educatiu i social, que van aportar els seus valuosos coneixements.

Fet i fet, i encara que és necessari commemorar el 6 de febrer, cal remarcar que la lluita contra la mutilació genital femenina no pot limitar-se a un sol dia. Hem de treballar els 365 dies de l'any per a fer costat a les dones supervivents, promoure canvis culturals i garantir que totes les dones i xiquetes puguin viure lliures de violència i gaudir de la seua sexualitat de manera plena. La història d'Aminata és un recordatori que, encara que el camí és difícil, la transformació és possible.